

Hắn ta !

Lời Ngõ !

Hãy nói yêu nhau đến suốt đời
Hãy tìm giao cảm ở trên môi
Hãy trao thương nhớ qua từng phút
Ái ân nồng thắm giữa đôi người

Trong mỗi chúng ta ai cũng có một mối tình đầu khó quên. Có những mối tình đầu bền chặt trở thành hiện thực, nhưng cũng có những mối tình chỉ còn là chút kỷ niệm theo mãi bên ta . Và tình yêu ! là một điều gì đó thiêng liêng không thể thiếu trong mỗi con người .Nó cần cho cuộc sống như hơi thở .Có thể nói như vậy không ? Theo tôi thì tình yêu cần như hơi thở ,và là điều không thể thiếu cho dù nó có mang đến bao nhiêu đau khổ ,có thậm đợm thật nhiều nước mắt thì mình vẫn cần đến nó ,vẫn kỳ vọng nó . Chỉ mong rằng đừng ai tiếp bước câu chuyện này ,nó thơ mộng nhưng đầy nước mắt .Nó thật thật ,hư hư tưởng chừng không còn gặp chỉ vì một chút niềm riêng khó nói ,điều mà khi đến với nhau bằng tình yêu chân thật thì đừng vì bất cứ lý do cá nhân nào che dấu ,mà phải nói cho nhau nghe tiếng nói chân thật nhất của lòng .Cuộc sống đầy màu sắc và hương vị nên tình yêu cũng thế .Hãy cảm nhận vị mặn của nước mắt ,vị đắng của tình yêu và sự ngọt ngào hạnh phúc thuần khiết của nó .
Xin hãy yêu ,hãy yêu và đón nhận tình yêu bằng sự vị tha ,bằng cả một trái tim bạn nhé .

Nó lần lữa bước đi trong tiếng la ó của mọi người và sau cả một trận đòn ra hồn của họ vì cái tội ăn cắp .Nó chột bật khóc một cách ngon lành trước cửa nhà tôi sáng nay .Tôi nhìn nó ái ngại ,khó hiểu và rồi bỗng lại thấy thương cảm cho nó làm sao . Có lẽ vì những giọt nước mắt mà nó vô tình để lăn dài trên đôi má .Tôi nhìn nó ,nó nhìn tôi trong một khoảng cách nhỏ chừng vài bước .

- Nga vô ăn cơm đi con rồi đi học .

Tiếng mẹ gọi giật làm cắt ngang tất cả . Tôi nhìn nó và khép cánh cửa ...tôi thấy nó cố nhìn tôi và đứng lên bỏ đi .Suốt buổi cơm sáng nay ,tôi luôn nhớ về tia mắt nó .

Đã ba ngày trôi qua mà tôi vẫn không quên tia mắt nó .Tôi tự hỏi nó ra sao rồi nhỉ ?Nó có đói bụng không ? Những vết bầm trên mặt của nó có được sứt dầu không ? Đã lành hẳn chưa ? Sao nó không không như tôi ?Nó không có gia đình ?....Tôi có bao nhiêu câu hỏi trong lòng muốn hỏi nó nhưng nó không ghé lại .Tôi không biết nó ở đâu

Lớp chúng tôi trở nên náo nhiệt hơn mọi ngày ,hình như ai cũng muốn xem mặt người học sinh mà Thầy vừa giới thiệu .Mọi người bàn tán xì xầm vì nghe đâu đó là một học sinh xuất sắc của trường bạn chuyển sang .Không những như vậy mà cậu ấy còn là con của hai vị giáo sư Đại Học có tiếng tại thành phố .Tôi đang nghĩ về nó ,không hiểu sao tôi lại không thể quên nó dù đã mấy năm qua .Tôi vẫn mong gặp lại bộ dạng lồi thoi của nó .

Tiếng vỗ tay vang lên làm tôi giật cả mình và trên bục giảng cùng Thầy chủ nhiệm một gương mặt quen thuộc .Tôi đứng phắt dậy và buộc miệng gọi to : " nó !" .Nhưng tôi lại lúng túng vì cách gọi vì cách theo phản xạ tự nhiên vừa rồi của tôi làm mọi người ngạc nhiên .Tôi bối rối ngồi xuống ,buồn bã tự ,nhucó lẽ mình đã làm người khác .Thầy giới thiệu về người bạn mới ,còn tôi thì đang nghĩ đến nó .Suốt đêm ấy tôi trằn trọc không ngủ được .

Sáng hôm nay tôi đến lớp bằng tâm trạng mệt mỏi và nộn nóng .Tôi muốn gặp Hắn ,Kẻ lạ mặt có những điểm nghi ngờ giống nó làm sao !Tôi tìm hắn ,nhưng hắn lại vắng mặt .Ba ngày trôi qua rồi mà hắn vẫn vắng mặt ,cả lớp lấy làm lạ lắm và tôi thì còn lo hơn .Tôi quyết định sử dụng quyền hạn lớp phó học tập của mình để tìm kiếm hắn .Cũng không mấy khó khăn để tìm địa chỉ nhà hắn thông qua Thầy chủ nhiệm .Tôi quyết định rủ vài người bạn ở lớp tìm đến nhà hắn .Không mấy khó để tìm ra ,vì đó là một ngôi nhà đáng yêu với cách trang trí khéo léo của gia đình .Tôi chỉ biết hắn trong lúc đó là một con người đáng ghét và là điều tò mò của tôi .Tôi cũng chỉ biết hắn là con trai của một nhà giàu cóSau tiếng chuông gọi của A ,cánh cổng to và cao lớn đang khép kín xích mở .Một gương mặt đầy khả ái của một người phụ

nữ cùng giọng nói ngọt ngào cất lên :

- Mấy đứa con tìm ai ? Tìm NGOC TUẤN hả ? Mấy đứa vô nhà chơi đi .

Vừa nói người phụ nữ ấy vừa đẩy cánh cửa mở rộng hơn như lời mời thân thiện . Chúng tôi chỉ gật đầu chào nhẹ và bước vào . Khoảng sân rộng trồng bao nhiêu là loại hoa làm cho căn nhà trở nên trở nên sống động hẳn lên vì màu sắc và cả tiếng chim véo von nữa . Chúng tôi không nói cho nhau cảm giác , nhưng riêng tôi thì rất thích ngôi nhà ấy . Nó hoàn toàn yên tĩnh và tiện nghi hơn so với ngôi nhà mà tôi đang sống . Có nhiều ý nghĩ ~ cùng đến với tôi lúc ấy và vô tình tôi bất chợt giận hằn vô hạn vì hấn đã làm cho tôi ngượng , và đã thương hại hấn trong dáng điệu tên hành khất .

Chúng tôi ngồi xuống trong im lặng , cả bốn đứa đều không nói gì so với bản tính vốn tự nhiên của bọn . Trong nhà cái gì cũng sang trọng và đẹp mắt , gọn gàng và ngăn nắp . Trên tường treo một bức ảnh to , trong ảnh có một đôi vợ chồng thật đẹp , và bên cạnh có một tấm ảnh khác , tấm ảnh này nhỏ hơn và người đàn ông nọ chụp với một người đàn bà khác , trên tay bà bồng một đứa bé trẻ . Tôi nhận ra ngay người bồng đứa bé chính là người phụ nữ khá ái vừa , mở cửa cho chúng tôi vào . Người phụ nữ mang nước mời chúng tôi khá lâu nhưng lại chưa thấy bộ dạng của hấn . Tôi sốt ruột lắm nên hỏi :

- Thưa cô , có bạn ấy ở nhà không ? Tuấn đã nghỉ học mấy ngày rồi nhưng chưa có phép , Tụi con thay mặt lớp đến đây

Tôi chưa kịp nói trọn câu thì hấn lừ đừ xuất hiện . Hấn ốm thật . Hấn bệnh thật . Vậy mà tôi lại cho là hấn không thật . Tôi bỗng hối hận vì mình đã nghĩ sai về hấn .

- Mấy bạn về đi mai mình trở lại lớp . Cảm ơn các bạn nhiều nhe

Nói rồi hấn đứng lên bước vô nhà , tôi giận quá . Tôi chưa kịp nói gì mà sao hấn lại thế chứ ? Thật là quá đáng !

- Mấy con thông cảm nhe , nó bệnh nên gấu đó . Thầy cô luôn chiều nên nó hơi hư . Đừng giận . Cô thay mặt gia đình cảm ơn các con . Ngày mai Tuấn sẽ đi học lại .

Tôi và cả bọn kéo nhau về , lòng tôi giận giận hấn . Đêm đó tôi khóc thật nhiều .

Sáng nay tôi đi học sớm hơn thường lệ , không hiểu sao tôi lại thế . Tôi đến sớm , nhưng hấn lại đến sớm hơn cả tôi . Hấn ngồi im chăm chú đọc cái gì đó như cổ tình không biết tôi vào lớp . Hấn luôn tỏ ra đáng ghét như vậy nhưng sao tôi lại quan tâm tới hấn . Tôi không thể không chào .

- Bạn khỏe hấn chưa ? Mình mang theo tập cho bạn mượn nè .

- Cảm ơn , Tuấn đã mượn tập của bạn khác chép bài lại rồi .

Hấn nói và không buồn ngẩng lên nhìn tôi . Mắt hấn vẫn chăm chú nhìn vào tờ giấy trên bàn của hấn . Tôi ghét hấn , giận hấn quá nhưng tôi lại không thể làm gì hấn được . Lặng lẽ trở về bàn học của mình và không hiểu sao tôi bật khóc

Học kỳ một của năm lớp mười trôi qua lặng lẽ . Hấn và tôi không thân thiện hơn thêm . Nhưng tôi càng quý hấn như bao bạn bè khác vì bản tánh trầm lặng ít nói , ít cười và thành tích xuất sắc trong học tập và cả ... cái vẻ bề ngoài khôi ngô của hấn nữa . Hấn luôn tham gia tất cả các phong trào lớp , luôn đi đúng giờ , luôn làm cho mọi người thán phục về những hiểu biết của bản thân trong từng môn học . Hấn là một thần tượng trong con mắt nhiều người và hấn cũng thật cao ngạo làm sao khi không thật gần gũi thân cận với bất kỳ ai .

Học kỳ hai lại trôi qua , hôm nay là buổi liên hoan cuối năm . Cả lớp vui như mở hội tất bật chuẩn bị cho buổi liên hoan . Tôi mong hấn đến . Cả lớp cũng mong , nhưng hấn không đến . Hấn đã không đến .

Tự bao giờ không rõ nhất cử nhất động của hấn tôi đều muốn biết , tôi đều lo lắng , quan tâm . Tôi mong gặp hấn dù biết hấn sẽ đối xử với tôi lạnh lùng ra mặt và làm tôi buồn thật nhiều . Nhưng không gặp hấn lòng tôi lại lo lắng , bất an , không yên . Tôi là thế đó .

Tôi bị mẹ đánh thức vì có bạn đến tìm . Hấn ! Hấn xuất hiện trước mặt tôi cứ như giễu cợt , khi mong đợi thì không thấy đâu rồi lại đột nhiên xuất hiện . Tôi gất gồng .

- Đi đâu đây ?

- Đi ăn sáng nhe Nga . Tuấn nghĩ Nga chưa ăn sáng đâu vì thức dậy trễ quá mà .

Hấn làm tôi bất ngờ quá , lúng túng quá vì lời mời và vì cả nụ cười rạng rỡ trên khuôn mặt , dù còn giận hấn nhưng tôi lại không sao nói tiếng khước từ hấn . Tôi đồng ý như thể đã đồng ý từ lâu

Trên chiếc xe đạp nhỏ , chúng tôi đã cùng nhau nói chuyện , và thật sự cởi mở với nhau . Hấn không đáng ghét chút nào ! Tôi biết hấn không đáng ghét tí nào mà . Hấn có biết là lòng tôi vui lắm không ? Chiếc xe dừng lại trước nhà tôi . Hấn nhìn tôi và nói :

- Xin lỗi Nga vì thái độ của mình với bạn . Mình không quên bạn và tia mắt bạn nhìn mình từ lúc trong vai

làm kẻ ăn xin .Mình đã rất xấu hổ về việc ấyMìnhTuấn ...

Hắn bối rối ,ấp úng :

- Mình có món quà nhỏ này tặng bạn ,hy vọng bạn thíchhôm qua mình không đến tham dự buổi liên hoan ,mình nghĩ Nga sẽ lo lắng .Hôm qua là ngày sinh nhật của ba Tuấn ,....mình ở nhà chúc mừng sinh nhật ba của mình ...không giận chứ ?Nga mở quà xem đi .Có thích không ?

Hắn nói hay quá ,làm cho tôi cứ muốn nghe mãi .Sao ngày thường hắn lại khác hôm nay .Nhưng tôi không hề hỏi thêm mà chỉ lắng nghe tất cả những gì hắn muốn nói ,định nói ,đã nói cho tôi nghe .Tôi thầm nghĩ như vậy .

Món quà nho nhỏ gồm một quyển sổ tay và một cái kẹp tóc xinh xắn màu hồng .Tôi nhìn hắn cảm ơn ,lòng ro6.n vui khôn xiết .

Và cũng kể từ đó tôi và hắn là đôi bạn rất thân của nhau .

Năm học mới là một khởi đầu cho tình bạn thân thiết củA chúng tôi trước con mắt ghen tỵ của nhiều người .Những giờ văn ăn ý ,những giờ sử đầy hứng thú ,những giờ toán tranh đua với bao nhiêu nỗ lực và cả những lá thư học bàn trong lặng lẽ của chúng tôi .Chúng không là những bức thơ tình mà là những bài thơ nho nhỏ viết tặng nhau ,khôi hải ,dĩ dờm đáng yêu ,chân tình ...những lời hẹn chiều này rảnh không đi ăn kem nhé;hay mai là chủ nhật rảnh không cùng ôn toánĐó chính là khoảng thời gian đẹp nhất ,vui vẻ nhất mà tôi và hắn từng có .

Đã thân và mến nhau nhiều như vậy nhưng hắn không hề tâm sự cùng tôi về điều mà thật lòng tôi đang muốn hỏi và mong hắn nói .Chuyện vì sao trong gian nhà kia có hai bức ảnh của hai người phụ nữ .Vì sao hắn lảng tránh tôi trong lúc vẫn nhớ tôi như đã nói .Hàng loạt điều cần biết vẫn chưa được biết ,tôi thắc mắc lắm nhưng tôi không dám hỏi ,không bao giờ dám hỏi sợ hắn giận tôi lại thế nữa đó .

Hắn lại biến mất không lời từ biệt giữa bao nhiêu kỷ niệm ,hắn im lặng rời xa tôi như lúc gặp ,vì sao thế chứ ?Tôi giận hắn vô cùng và tôi chỉ có khóc và nhớ hắn .Từng ngày nhớ hắn ,từng ngày mong tin hắn ,hắn vẫn bất tin

Mỗi tình đầu đi vào quên lãng ,tôi cố xóa nó cùng hình ảnh của hắn vì tôi biết đó là điều vô vọng .Tôi đã học xong lớp mười hai và thi tốt nghiệp đại học trong nỗi nhớ lãng thắm dành cho hắn .Hắn sẽ chẳng bao giờ biết được điều đó nếu định mệnh lại không xui khiến một lần nữa cho chúng tôi gặp nhau .Tôi đi làm và vẫn có cuộc sống bình thường trong cái bất bình thường khi không thể tìm ra người thay thế hắn trong tôi .Không thể xóa hắn trong tôi ,không thể ai làm được điều ấy .Nhịp sống cứ thế điều đặn trôi qua lặng lẽ ,đã mười bảy năm tôi không gặp hắn ,không nhận được tin tức gì về hắn ngoài việc biết tin hắn đi vượt biên cùng gia đình .Và chỉ có thế mà thôiHắn còn sống hay đã chết ?,vì sao hắn không liên lạc cùng tôi ?... Bao nhiêu câu hỏi ,bao nhiêu nỗi lo tôi dành cho hắn và cả những chuỗi ngày đợi chờ trong vô vọng .Nhưng tôi vẫn muốn chờ .Tôi yêu hắn thật rồi ,tôi đã quá yêu hắn ,tôi không bao giờ nói cho hắn nghe điều thầm kín đó ,con gái mà ai lại đi tỏ tình trước chứ phải không ?Tôi yêu hắn !

Tôi buồn quá lang thang trên mạng ,tìm bạn bốn phương ,tìm sự cảm thông ,tìm một cái gì đó ngoài công việc ...Và tôi đã gặp một người ăn ý .Chúng toái quen nhau hơn một năm nay và thú thật người ấy thật sự đủ bản lĩnh xóa hắn trong tôi .Tôi mong đợi gặp người bạn ấy đúng giờ hẹn ,và tâm sự cùng anh nhiều điều kể cả việc của hắn và tôi .Tôi thú nhận tình cảm mà tôi dành cho Hắn trong bảy lâu qua và cũng thú nhận là tôi đã thay đổi từ khi gặp anh . Tôi nghĩ anh phải biết điều đó nên tôi kể dù chúng tôi chưa bao giờ nói thật tên cho nhau nghe chỉ dùng nick name để gọi như giao lúc vừa quen nhau mà thôi .Anh luôn lắng nghe tôi nói nhiều hơn là nói với tôi .Những Email cũng vậy luôn có cái gì đó làm tôi có cảm giác tôi yêu anh nhiều hơn là anh yêu tôi .Hình như anh đang che dấu tôi điều gì đó .Tôi quyết định mạnh dạn hỏi anh một cách nghiêm túc về vấn đề tình cảm vì không muốn lần thứ hai đau khổ .

Anh im lặng khi tôi hỏi :

- Anh từng yêu ai chưa ? Anh đã có gia đình chưa ? Anh tên gì ? Tôi muốn thấy hình anh ?

Một tuần trôi qua sau lần chat cùng lá thư tôi hỏi ...một tuần tôi không nhận thư anh cũng như trên chatvà rồi một tháng trôi qua .Tôi đau lòng vô hạn ,Tôi cảm thấy hụt hẫng vô cùng trước cuộc sống .Tình yêu làm cho tôi thất vọng nhiều như thế này sao ?

Ba ngày nay tôi bệnh ,một thứ bệnh mà chỉ có anh người duy nhất chữa bệnh cho tôi .Tôi nghĩ mãi về anh ,về tất cả xem tôi có làm điều gì cho anh phật lòng hay không ?Nhưng tôi thật sự nghĩ không ra điều ấy

.....

Reng ! Reng !Những tiếng chuông điện thoại réo vang inh ỏi làm tôi giật mình thức tỉnh .Tôi mệt mỏi với tay lấy điện thoại và cất tiếng alo .Bên đầu dây kia cũng ALO và im lặng

Tôi nói lại :

- Alo ! xin lỗi anh tìm ai ?

- Anh đây ! Em còn nhận ra anh không ? Em còn nhớ anh không ?NGOC TUẤN của em đây !Em khỏe không ?

Trái tim tôi se thắt lại ,đầu óc tôi choáng váng ,từng giọt nước mắt nóng bỏng cứ trào tuôn không sao kiềm giữ lại .Tôi ghen cả lời không thể thốt ra thành tiếng .

Tiếng nói bên kia vẫn vang vọng bên tai nhưng tôi thật sự không còn nghe gì cả ,đầu óc tôi trống rỗng và vô định ,tôi bật khóc oà lên vì bao uất nghẹn .Tôi run rẩy cúp máy .Hắn lại làm tôi đau khổ .Vì sao ?

Tôi quyết định từ bỏ tình yêu ,tôi không muốn rơi thêm nước mắt cho những gì không thuộc về tôi ..Tôi đầu hàng số phận một cách vô điều kiện .Sáng nay tôi dậy thật sớm và dù còn rất mệt tôi vẫn cố gắng ngồi trang điểm lại trước gương .Tôi nhìn mình trong gương và tự trách bản thân ngu ngốc .Tại sao tôi lại vì một người không đáng như hắn và như anh để đau lòng nhiều như thế .Tôi không thể sống như vậy nữa .Tôi ngấm mình trong gương thật lâu ,trang điểm thật kỹ và đến bên chiếc máy vi tính với một quyết định mà tôi không hề muốn .

Khi hộp thư được mở ra ,tôi giật mình kinh ngạc vì có quá nhiều thư anh . Hơn mười bức thư và bức thư nào cũng dài quá .Anh đã viết những gì trong ấy ?Tôi lại nóng lòng muốn xem .Anh với nick name : "nhungnoichomong" và Hắn là một sao ? Anh và hắn là một sao ? Tôi lại bàng hoàng quá đỗi .

Mẹ anh đã rời bỏ anh từ lâu lắm ,Bà đã ra đi để lại trong anh một nỗi buồn khôn tả .nỗi hờn mắc kéo dài về việc mẹ chẳng thương con .Và ba anh ,ông cũng đã tìm ra một người yêu mới ,người phụ nữ mà chúng tôi đã gặp dạo nào cũng chính là một trong những học sinh xuất sắc và từng là bạn tốt của ba mẹ anh .Bà đến chơi nhà khi anh bé tí .Bức ảnh chụp chung cùng ba anh và anh có từ khi đó .Thế đó ,một gia đình nói tan vỡ là tan vỡ ,ba mẹ nói chia tay là chia tay và liền sau đó là một cuộc sống mới .Họ không hề nghĩ đến cảm nhận của đứa con trai ,nó đang hụt hẫng và cần có họ biết bao !

Dù vẫn được ba cưng chiều ,và người mẹ mới thương yêu hết mực nhưng anh vẫn cảm thấy cô đơn ,tủi thân , và oán giận .Anh trở nên ngang ngược và căm ghét tất cả ,căm ghét ngôi nhà mà anh từng có hạnh phúc và từng sống ,anh muốn làm một cái gì để phá vỡ nó ,cho nó rồi tung lên .Anh bỏ nhà ra đi cả tháng trời và làm một người như tôi đã gặp .Những ngày tháng lẩn lóc đó thật đáng sợ .Cái lạnh ,cái đối đã làm cho anh trở thành kẻ ăn cắp bất đắc dĩ .Anh không còn là anh trong một gia đình nề nếp và gia giáo .Anh cũng không còn giống anh một học sinh xuất sắc ngoan hiền .Mọi cái đã bị anh phá vỡ .Trận đòn làm anh đau buốt ê ẩm .Cái nhìn mà mọi người ném cho anh đầy căm giận và khinh ghét làm anh sợ hãi .Anh đến trước cửa nhà em ,nhìn thấy em đang yên ấm trong hạnh phúc ,trong sự quan tâm chăm sóc yêu thương của gia đình ,điều mà anh từng có nhưng anh chối bỏ ,anh từ chối nó ,thay đổi nó để làm một người hư hỏng .Sau ngày đó anh trở về nhà và đi học lại .Anh cố gắng hoà nhập với cuộc sống gia đình dù anh không muốn .Cũng từ sau lần trở về ấy ,anh và ba anh không còn thân thiện như trước .Anh trở thành đứa bé lãnh đạm .Ba anh thường xuyên nhắc lỗi lầm của anh và không thông cảm cho anh ,tìm hiểu vì sao anh như thế !.Nhưng cũng từ lúc đó ,người mẹ kẻ càng gần gũi anh hơn ,bà tỏ ra là một người mẹ tốt với con chồng khó chịu ,bà chăm sóc anh chu đáo làm cho anh phải thay đổi về cách nhìn với bà . Thế nhưng anh vẫn ngoan cố không chấp nhận ngoài mặt ,anh cố tình phủ nhận điều đó ,anh lạnh lùng với bà ,cố tình chọc tức bà để cho mình hả giận mà không biết mình giận cái gì ? Anh mặc cảm khi gặp lại tôi ,sợ tôi nói ra điều anh đã từng sai phạm .Anh sợ bị người khác trêu chọc ,anh lảng tránh tôi .cố tình như thế để tôi đừng có cơ hội làm quen anh nhưng trong thâm tâm anh lại mong ước điều ngược lại.Anh đã viết :

Cám ơn em vì em đã làm như lòng anh mong đợi .Anh cảm nhận những gì sâu sắc nhất em dành cho anh trong bấy lâu nay ,cho đến ngày anh đến nhà mời em đi ăn sáng để roổi thân với em hơn .Anh đã không ngờ mình lại xa nhau lần nữa .Biết rằng khó thể gặp lại nhau nên anh đã không dám từ biệt em lúc rời xa em .Thậm nghĩ em đã tìm ra một tình yêu khác trong cuộc sống .Nhưng những tháng ngày xa nhau nơi đất khách ,đã làm cho anh hiểu thêm về cuộc sống và tình yêu chân thực .Anh đã viết rất nhiều thư cho em nhưng không bao giờ gửi chúng .Anh không dám chắc em còn nhớ anh ,không dám chắc mình gặp nhau ,không dám chắc điều gì khi anh đang ở quá xa em .Anh đã nỗ lực hơn trong học tập và công việc ở nơi xa xôi với một tia hy vọng ấp ủ một ngày nào đó về lại quê hương ,gặp lại em .Anh tự hỏi em có chờ đợi anh không ? Mình còn quá trẻ lúc đó mà phải không em !

Anh sẽ kể cho em nghe tất cả mà không dấu em nữa ,em có muốn nghe không ?Giờ đây anh đã hiểu vì

sao ba anh lại cố tình xa lạ cùng anh .Em biết không ,ba anh cố tình làm như thế để anh cô đơn hơn ,và để anh đón nhận sự chăm sóc từ phía mẹ mới ,làm cho anh cô độc để và cảm nhận tình yêu thương thật sự của người mẹ ,chấp nhận bà và thực tế sống .Anh và gia đình anh giờ đây thật sự hạnh phúc .Anh đón nhận tình yêu của người mẹ ,một tình yêu làm cho trái tim anh và tâm hồn anh ấm áp .Anh và mẹ ruột của mình cũng đã gặp nhau ,và anh đã cảm thông cho mẹ .Anh có hai người mẹ yêu thương anh nơi đất khách .

Gia đình anh hơn bao giờ hết đang hạnh phúc ,anh không còn oán giận bất cứ điều gì .Điều mà anh ân hận nhất là đã không nói thật cùng em tất cả .Anh chưa bao giờ nói yêu em ,điều mà có lẽ phải được nói từ lâu rất lâu thì phải .Nga !anh yêu em !Xa em bao lâu nơi chốn xa xôi này ,anh đã có nhiều thành công trong cuộc sống ,sự nghiệp nhưng tình yêu thì không .Cũng như em ,anh không tìm ra người thay thế em trong trái tim anh .Em có tin điều ấy không ?Những lời nói đó anh không bao giờ dám nói ,thậm chí luôn dấu kín trong lòng và luôn luôn tìm cách phủ nhận nó .Anh luôn phủ nhận tình yêu mà anh dành cho em .Nhưng càng cố xoá hình ảnh em thì anh lại càng nhớ về em . Tình yêu là tiếng nói con tim .Anh đang nói cùng em tiếng nói trái tim của mình .Tiếng nói trái tim đã hoàn toàn chinh phục lý trí anh .Anh đã nhận ra em là người con gái mà anh mong đợi trong câu chuyện em kể và anh cũng hiểu rằng mình không thể chối bỏ lòng mình .Anh đã không liên lạc cùng em trong một tháng để tự vấn lòng mình ,và cũng để lo xong công việc và về thăm em ...Em sẽ đón anh chứ ,em yêu !Anh không muốn mình lại mất em lần nữa . Anh sẽ điện thoại lại cho em khi em đọc hết các bức thư này và email báo cho anh biết .Mong rằng em không giận mà khóc nhiều như lần trước nữa

Tôi lại khóc khi đọc từng dòng chữ của anh .Bao giờ cũng vậy ,tôi luôn khóc vì anh .Thế nhưng đây lại là những giọt nước mắt ngọt ngào nhất mà anh tặng riêng tôi , chỉ riêng tôi ,giọt nước mắt làm cho tôi cảm thấy lòng sung sướng và hạnh phúc .Tôi yêu anh và thật sự không hờn giận anh một chút nào cảthật kỳ lạ !

Tất cả đã qua đi ,tôi đón anh ở phi trường như đã hẹn trong nỗi vui mừng khôn xiết .Chúng tôi không như trước ,vì giờ đây chúng tôi biết nói cho nhau nghe tiếng lòng và cũng lắng nghe tiếng lòng của nhau .Cuộc tình vạn dặm tưởng như đã mất đi nay lại là một kết quả đáng yêu !và đáng để trân trọng .Tôi và anh ấy đã kết hôn và cũng có một đứa con sắp chào đời .Hạnh phúc gọi đúng tên chúng tôi bằng tình yêu trung thực .Hắn ta thật đáng yêu không đáng ghét tí nào có phải thế không ?

Quyển sổ nhỏ ngày nào anh tặng ,tôi đã ghi vào đấy câu chuyện tình bé nhỏ của chúng tôi .Anh có một trái tim trung thực trong tình yêu hơn điều mà từng cảm nhận là lạnh lùng ,xa cách qua cách mà anh đối xử với tôi trong những tháng ngày qua .Anh là người xứng đáng để cho tôi chờ đợi và rơi nước mắt .Sự lạnh lùng kia lại chính là một tình yêu cháy bỏng ,thiết tha ,sâu sắc .Anh đã đọc truyện ngắn và nói rằng :
- Em viết gì lung tung thế ! Gọi anh là hắn ta hả ? Thế giờ đây hắn ta trong em còn đáng ghét nữa không em ?

Ngoài kia mai vàng nở rộ ,mùi hương hoa ,bánh mứt ,nhang đèn thơm lừng .một bầu không khí ấm áp lan tỏa trong ngôi nhà bé nhỏ .Tiếng chuông điểm vang báo hiệu một ngày mới bắt đầu .Giao thừa đã đến .Và tiếng chuông điện thoại cũng réo vang inh ỏi ,bên kia đầu dây cả hai ba mẹ chồng tôi đang nói .Anh mỉm cười sung sướng hạnh phúc cùng tôi .Mùa xuân và tình yêu là thế đó